

Број: 17-14-1-1047-2/17
Сарајево, 24. март 2017. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

 BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIHVAĆENO		27-03-2017	
Broj i datum poslato	Класификациона смањка	Redni broj	Broj priloga
01.02-	05-2-	833/17	

H

Предмет. Сагласност за ратификацију споразума, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

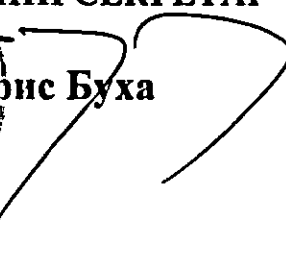
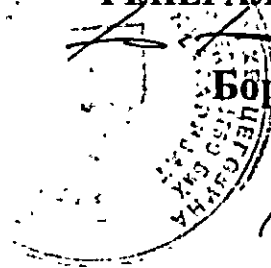
Споразум између Босне и Херцеговине и Румуније о избегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу на порезе на доходак. Споразум је потписао г. Вјекослав Беванда, министар финансија и трезора БиХ, 06. децембра 2016. године у Сарајеву.

Будући да је Министарство финансија и трезора БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог споразума, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације о споразуму.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Борис Буха

МФА-БА-МПП

Број: 08/1-21-05-2-43716/16/17

Датум: 15.03.2017.године-

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO. ... 23.03.2017 ... 20.....			
Получено	Класификација	Евид. број	Заступник
17	14-1	10449	

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

ПРЕДСЈЕДНИШТВО

САРАЈЕВО

Предмет: Приједлог одлуке о ратификацији Споразума између Босне и Херцеговине и Румуније о избегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу на порезе на доходак, доставља се,-

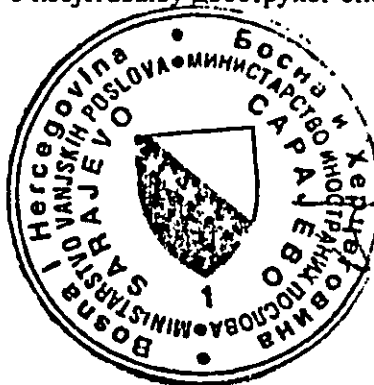
Достављамо Приједлог одлуке о ратификацији за:

Споразум између Босне и Херцеговине и Румуније о избегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу на порезе на доходак, потписан у Сарајеву 06.12.2016.године, од стране замјеника предједавајућег Савјета министара Босне и Херцеговине и министра финансија и трезора Босне и Херцеговине Вјекослава Беванде и амбасадорице Румуније у Босни и Херцеговини Dane-Manuela Constantinescu.

Савјет министра Босне и Херцеговине је на ванредној сједници одржаној 21.02.2017.године, утврдио Приједлог одлуке о ратификацији предметног споразума.

Молимо Предсједништво Босне и Херцеговине да донесе Одлуку о ратуфикацији Споразума између Босне и Херцеговине и Румуније о избегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу на порезе на доходак.

С поштовањем,

МИНИСТАР

Игор Црнадак

**SPORAZUM
IZMEĐU
BOSNE I HERCEGOVINE
I
RUMUNJSKE**

**O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJU
UTAJE POREZA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK**

Bosna i Hercegovina i Rumunjska,

želeći zaključiti Sporazum o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i
sprečavanju utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak,

sporazumjele su se o sljedećem:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE SPORAZUM

Ovaj sporazum se primjenjuje na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE SPORAZUM

1. Ovaj sporazum se primjenjuje na poreze na dohodak nametnute u ime države ugovornice ili njenih administrativno-teritorijalnih jedinica, političkih jedinica ili lokalnih vlasti, bez obzira na način naplate.

2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi koji su nametnuti na ukupan dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobit od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, kao i poreze na prirast kapitala.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj sporazum su posebno:

a) u Rumunjskoj:

- (i) porez na dohodak;
- (ii) porez na dobit;
- (u daljnjem tekstu „rumunjski porez“)

b) u Bosni i Hercegovini:

- (i) porez na dohodak pojedinaca;
- (ii) porez na dobit poduzeća;
- (u daljnjem tekstu „bosanskohercegovački porez“).

4. Sporazum se također primjenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji su nakon potpisivanja ovog sporazuma nametnuti pored ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavijestit će jedni druge o značajnim promjenama u njihovim poreznim zakonima.

Članak 3.
OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog sporazuma, ukoliko kontekst ne zahtijeva drugačije:

a) izrazi „država ugovornica” i „druga država ugovornica”, označavaju Bosnu i Hercegovinu ili Rumunjsku, ovisno o kontekstu;

b) izraz „Rumunjska” označava državni teritorij Rumunjske, uključujući teritorijalno more i zračni prostor nad njim, nad kojima Rumunjska ima suverenost, kao i vanjski pojas, epikontinentalni pojas i ekskluzivnu ekonomsku zonu nad kojima Rumunjska vrši suverena prava i jurisdikciju, u skladu sa svojim zakonodavstvom i pravilima i načelima međunarodnog prava;

c) izraz „Bosna i Hercegovina” označava teritorij Bosne i Hercegovine nad kojim se, prema zakonima Bosne i Hercegovine i u skladu s međunarodnim pravom, izvršavaju suverena prava Bosne i Hercegovine..

d) pojam „politička jedinica” u slučaju Bosne i Hercegovine označava entitete: Federaciju Bosne i Hercegovine i Republiku Srpsku i Distrikt Brčko Bosne i Hercegovine.

e) izraz „osoba” obuhvaća fizičku osobu, društvo i bilo koje drugo tijelo osoba;

f) izraz „društvo” označava pravnu osobu ili bilo koji subjekt koji se u porezne svrhe smatra pravnom osobom;

g) izrazi „poduzeće države ugovornice” i „poduzeće druge države ugovornice” označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice, odnosno rezident druge države ugovornice;

h) izraz „državljanin” označava:

(i) bilo koju fizičku osobu koja posjeduje državljanstvo države ugovornice;

i

(ii) bilo koju pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji takav status stječu prema zakonu koji je na snazi u državi ugovornici;

i) izraz „međunarodni promet” označava prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće jedne države ugovornice čije se mjesto stvarne uprave nalazi u jednoj od država ugovornica, osim u

slučaju kada se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između dva mjesta u drugoj državi ugovornici;

j) izraz „nadležno tijelo“ označava:

- (i) u slučaju Rumunjske, Ministarstvo za javne financije;
- (ii) u slučaju Bosne i Hercegovine, Ministarstvo financija i trezora;

k) izraz „poslovanje“ uključuje obavljanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera.

2. U vezi s primjenom ovog sporazuma u bilo kojem trenutku od strane jedne od država ugovornica, svaki izraz koji u njemu nije definiran, osim ako kontekst drugačije zahtijeva, ima značenje koje ima u to vrijeme u skladu sa zakonima te države u odnosu na poreze na koje se primjenjuje ovaj sporazum. Svako značenje prema važećim poreznim zakonima te države ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog sporazuma, izraz „rezident države ugovornice“ označava osobu koja, u skladu sa zakonima te države, podliježe oporezivanju u toj državi zbog njenog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili zbog bilo kojeg drugog kriterija slične prirode, te također uključuje tu državu i sve njene administrativno teritorijalne jedinice, političke jedinice ili lokalne vlasti. Međutim, ovaj izraz ne uključuje osobu koja podliježe oporezivanju u toj državi samo na temelju dohotka iz izvora u toj državi.

2. Ako je prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin status određuje na sljedeći način:

- a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište; ako ima stalno mjesto stanovanja u obje države, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom su njezini osobni i gospodarski odnosi bliži („središte životnih interesa“)

b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ugovornici se nalazi njeno središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište, smatra se da je rezident one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ukoliko u obje države ugovornice ima uobičajeno boravište ili ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom države ugovornice čiji je državljanin;

d) ako je državljanin obje država ugovornica ili niti jedne, nadležne vlasti država ugovornica, pitanje rješavaju zajedničkim dogovorom.

3. Kada je prema odredbama stavka 1. osoba, koja nije fizička osoba, rezident obje država ugovornica, smatra se rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njeno mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog sporazuma, pojam „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja preko kojeg se poslovanje nekog poduzeća odvija u potpunosti ili djelomično.

2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:

a) mjesto uprave;

b) filijalu;

c) poslovnicu;

d) tvornicu;

e) radionicu;

f) rudnik, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto vađenja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište, građevinski, montažni ili instalacijski projekt, ili s time povezane nadzorne aktivnosti, predstavljaju stalnu poslovnu jedinicu ali

samo kada takvo gradilište, projekt ili aktivnost traju duže od dvanaest mjeseci.

4. Nezavisno od prethodnih odredbi ovog članka, izraz „stalna poslovna jedinica“ ne uključuje:

- a) korištenje objekata isključivo u svrhu skladištenja, izlaganja ili dostavljanja dobara ili robe koja pripada poduzeću,
- b) održavanje zalihe dobara i robe koji pripadaju poduzeću isključivo u svrhu skladištenja, izlaganja ili isporuke,
- c) održavanje zalihe dobara i robe koji pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade od strane drugog poduzeća,
- d) održavanje zalihe dobara i robe koja pripadaju poduzeću, koja su izložena na sajmu ili izložbi, a koja poduzeće prodaje na kraju takvog sajma ili izložbe;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili prikupljanja informacija za poduzeće,
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja bilo koje druge pripremne ili pomoćne djelatnosti za poduzeće,
- g) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kombinacije aktivnosti koje su spomenute u točkama a) do f), pod uvjetom da je ukupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja koja je rezultat ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., kada osoba – koja nije zastupnik samostalnog statusa na kojeg se primjenjuje stavak 6. – djeluje u ime poduzeća i posjeduje i uobičajeno koristi u državi ugovornici ovlaštenje da zaključuje ugovore u ime tog poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu jedinicu u toj državi u odnosu na bilo koje djelatnosti koje to lice poduzima za poduzeće, osim ako su djelatnosti te osobe ograničene na one spomenute u stavku 4., koje, ako se izvode preko stalnog mjesta poslovanja ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

6. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što u toj državi obavlja svoje poslove preko posrednika, generalnog komisijskog zastupnika ili drugog posrednika sa samostalnim statusom, ukoliko te osobe djeluju u okviru svojih uobičajenih poslovnih djelatnosti.

7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je pod kontrolom društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje posluje u toj državi (bilo preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi nije dovoljna da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

Članak 6.

DOHODAK OD NEPOKRETNE IMOVINE

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od nepokretne imovine (uključujući dohodak od poljoprivrede i šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Pojam „nepokretna imovina“ ima značenje u skladu sa zakonom države ugovornice u kojoj se nalazi odnosna imovina. Ovaj izraz u svakom slučaju uključuje imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorištavanje ili prava na iskorištavanje mineralnih nalazišta, izvorišta i drugih prirodnih bogatstava. Brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nepokretnom imovinom.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvari neposrednim korištenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korištenja nepokretne imovine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nepokretne imovine poduzeća.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na spomenuti način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi ugovornici, ali samo do iznosa koji se pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. Zavisno od odredbi stavka 3., ako poduzeće jedne države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, tada se u svakoj državi ugovornici toj stalnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla ostvariti da je odvojeno i posebno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim djelatnostima, pod istim ili sličnim uvjetima, te da je poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju troškovi koji su nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opće administrativne troškove, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.
4. Ukoliko je uobičajeno da se u državi ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća njegovim dijelovima, stavak 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da tijekom uobičajene raspodjele odredi dobit koja se oporezuje. Usvojena metoda raspodjele međutim treba biti takva, da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Stalnoj poslovnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna poslovna jedinica samo kupuje dobra ili robu za poduzeće.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako ne postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drugačije.
7. Ako dobit obuhvaća pojedine prihode koji su posebno regulirani u drugim člancima ovog sporazuma, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8. POMORSKI I ZRAČNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu je oporeziva samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Ako se mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi plovidbom nalazi na brodu, tada se smatra da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda, ili, ako takva matična luka ne postoji, u državi ugovornici čiji je korisnik broda rezident.
3. Odredbe stavka 1. ovog članka također se primjenjuju na dobit od učešća u udruženju, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako:
 - a) poduzeće države ugovornice izravno ili neizravno sudjeluje u upravljanju, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice; ili
 - b) iste osobe izravno ili neizravno sudjeluju u upravljanju, kontroli ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

I ako se u oba slučaja između ta dva poduzeća u njihovim trgovinskim ili financijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uvjeti razlikuju od uvjeta koji bi bili dogovoreni između neovisnih poduzeća, tada, dobit koju bi da nema tih uvjeta ostvarilo jedno od poduzeća, ali je zbog tih uvjeta nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog poduzeća i shodno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključuje dobit za koju je poduzeće druge države ugovornice oporezivano u toj drugoj državi, i shodno tome je oporezuje, i ako je tako uključena dobit, dobit koju bi poduzeće prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili oni uvjeti koja bi dogovorila neovisna poduzeća, tada

ta druga država vrši odgovarajuće korekcije iznosa poreza koji je u njoj naplativ na tu dobit. Prilikom određivanja takve korekcije, vodi se računa o ostalim odredbama ovog sporazuma, i ako je potrebno, nadležna tijela država ugovornica će se međusobno savjetovati.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo koje je rezident jedne države ugovornice rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende se mogu oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države ugovornice, tako naplaćen porez ne može biti veći od:

a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik društvo (osim partnerstva) koje izravno posjeduje najmanje 25 posto imovine društva koje isplaćuje dividende

b) 10 posto bruto iznosa dividendi u svim ostalim slučajevima.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje društva s obzirom na dobit iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz „dividende“ kako je korišten u ovom članku, označava dohodak od dionica, rudarskih dionica, osnivačkog udjela ili drugih prava koja nisu potraživanja duga; učešće u dobiti, kao i dohodak od drugih korporativnih prava koji je porezno izjednačen sa dohotkom od dionica prema zakonima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. se ne primjenjuju ako stvarni vlasnik dividendi, rezident jedne države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i imovina u vezi s kojom se isplaćuju dividende stvarno pripada toj stalnoj poslovnoj jedinici. U tom slučaju se primjenjuju odredbe članka 7.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti porez na dividende koje isplaćuje društvo, osim ako se takve dividende isplaćuju rezidentu te druge države ili ako imovina na osnovu koje se dividende isplaćuju stvarno pripada stalnoj poslovnoj jedinici koja se nalazi u toj drugoj državi, niti može neraspodijeljenu dobit društva oporezivati porezom na neraspodijeljenu dobit društva, iako se isplaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali u toj drugoj državi.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, kamata se može oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje, suglasno zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamata rezident druge države ugovornice, tako naplaćivani porez ne može biti veći od 7 posto bruto iznosa kamate.

3. Iznimno od odredbi stavka 2., kamata koja nastaje u jednoj državi ugovornici oslobađa se poreza u toj državi ako proizlazi od i ako je stvarni vlasnik Vlada druge države ugovornice ili njena administrativno teritorijalna jedinica, politička jedinica ili lokalna vlast, ili neka agencija ili banka ili ustanova te Vlade ili administrativno teritorijalne jedinice, političke jedinice ili lokalne vlasti, ili ako je potraživanje duga rezidenta druge države ugovornice garantirano, osigurano ili financirano od strane financijske ustanove koja je u potpunosti u vlasništvu Vlada druge države ugovornice.

4. Izraz „kamata“ kako je korišten u ovom članku označava dohodak od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga jesu li osigurana zalogom i stiče li se na osnovu njega pravo na učešće u dobiti dužnika, a posebno dohodak od državnih vrijednosnih papira i dohodak od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade na takve vrijednosne papire, obveznice ili zadužnice. Zatezne kamate se u svrhu ovog članka ne smatraju kamatama.

5. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, a potraživanje duga na koji se plaća kamata je stvarno povezano s tom stalnom poslovnom jedinicom. U tom slučaju primjenjuju se odredbe članka 7.

6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako osoba koja plaća kamatu, bez obzira na to je li ona rezident države ugovornice, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu s kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, smatra se da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

7. Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog vlasnika ili između njih i treće osobe, imajući u vidu potraživanje duga za koje se kamata plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog vlasnika u odsustvu takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju, preplaćeni iznos oporezuje se u skladu sa zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog sporazuma.

Članak 12. AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade koje nastaju u jednoj državi ugovornici, a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, oporezuju se u toj drugoj državi.

2. Međutim, autorske naknade se mogu oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik autorskih naknada rezident druge države ugovornice, tako naplaćeni porez ne može biti veći od 5 posto bruto iznosa autorskih naknada.

3. Izraz „autorske naknade“, kao što je korišten u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korištenje ili za pravo korištenja autorskih prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući softver, kinematografske filmove i filmove ili trake koji se koriste za radijsko ili televizijsko emitiranje, transmisiju svake vrste javnosti, svaki patent, zaštitni znak, nacrt ili model, plan, tajnu formulu ili postupak, ili za korištenje, ili pravo na korištenje, industrijske, trgovinske

ili znanstvene opreme, ili za obavijesti koje se tiču industrijskog, komercijalnog ili znanstvenog iskustva.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni vlasnik autorskih naknada, koji je rezident jedne države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj ugovornoj državi, a pravo ili imovina s obzirom na koje se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici. U tom slučaju primjenjuju se odredbe članka 7.

5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Ako osoba koja plaća autorske naknade, bez obzira na to je li rezident države ugovornice, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi sa kojom je nastala obveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne poslovne jedinice, tada se smatra da autorske naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

6. Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog vlasnika ili između njih i treće osobe, imajući u vidu korištenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog vlasnika da takav odnos ne postoji, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na iznos koji bi tada bio dogovoren. U tom slučaju, preplaćeni iznos oporezuje se u skladu sa zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog sporazuma.

Članak 13.

: PRIHOD OD IMOVINE

1. Prihod koji ostvari rezident jedne države ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedene u članku 6., a koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Prihod od otuđenja pokretne imovine koja predstavlja dio imovine namijenjene za poslovanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući prihode od otuđenja te stalne poslovne jedinice (same ili sa cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Prihod od otuđenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu ili pokretna imovina koja služi za korištenje takvih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Prihod koji ostvari rezident jedne države ugovornice od otuđenja dionica koje više od 50 posto svoje vrijednosti dobivaju izravno ili neizravno od nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, moguće je oporezivati u toj drugoj državi.

5. Prihod od otuđenja bilo koje imovine osim one navedene u stavcima 1. 2. 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je rezident osoba koja je otuđila imovinu.

Članak 14. PRIHOD OD RADNOG ODNOSA

1. Zavisno od odredbi članaka 15. 17. i 18. plaće, nadnice i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice iz radnog odnosa oporezuje se samo u toj državi, osim ako se takav rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici, tada se takva primanja mogu oporezivati u toj drugoj državi.

2. Nezavisno od odredbi stavka 1., primanja koja ostvari rezident jedne države ugovornice iz radnog odnosa u drugoj državi ugovornici oporezuje se samo u prvospomenutoj državi, ako:

a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne prelaze 183 dana u bilo kojem razdoblju od dvanaest mjeseci koje počinje ili završava u odnosnoj fiskalnoj godini, i

b) primanja se isplaćuju od strane, ili u ime, poslodavca koji nije rezident druge države, i

c) primanja ne padaju na teret stalne poslovne jedinice koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Nezavisno od prethodnih odredbi ovog članka, primanja nastala na temelju radnog odnosa na brodu ili zrakoplovu kojima se upravlja u međunarodnom prometu se oporezuju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stvarno mjesto uprave poduzeća.

Članak 15. NAKNADE DIREKTORA

Naknade direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident jedne države ugovornice u svojstvu člana odbora direktora društva koje je rezident druge države ugovornice oporezuju se u toj drugoj državi.

Članak 16. UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Bez obzira na odredbe članaka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident jedne države ugovornice osobnim obavljanjem djelatnosti izvođača kao što je kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik, ili sportaš u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako dohodak od osobno obavljenih djelatnosti izvođača ili sportaša, u tom svojstvu, ne pripada osobno izvođaču ili sportašu nego drugoj osobi, taj dohodak se može, bez obzira na odredbe članaka 7. i 14. oporezivati u državi ugovornici u kojoj su obavljene djelatnosti izvođača ili sportaša.

3. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2. dohodak koji nastaje iz aktivnosti navedenih u stavku 1. u okviru kulturnih ili sportskih razmjena koje su dogovorene između Vlada država ugovornica i koje se ne održavaju u svrhe stjecanja prihoda, oslobađaju se od plaćanja poreza u državi ugovornici u kojoj se te aktivnosti održavaju.

Članak 17. MIROVINE

1. U skladu s odredbama stavka 1. ovog članka, mirovine i druga slična primanja koja se isplaćuju rezidentu jedne države ugovornice na temelju prijašnjeg radnog odnosa oporeziva su samo u toj državi.

2. Bez obzira na odredbe stavka 1. ovog članka, plaćanja izvršena prema zakonima socijalnog osiguranja države ugovornice oporezive su samo u toj državi ugovornici.

Članak 18. USLUGE ZA POTREBE VLADE

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje država ugovornica ili administrativno-teritorijalna jedinica, politička jedinica ili lokalna vlast plaća fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi, jedinici ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi.

b) Međutim, takve plaće, nadnice i druga slična primanja oporeziva su samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi a fizička osoba je rezident te države i

(i) državljanin je te države, ili

(ii) nije postala rezident te države samo zbog pružanja tih usluga.

2. a) Bez obzira na odredbe stavka 1. mirovine i druga slična primanja koje država ugovornica isplaćuje izravno ili iz fondova koje je osnovala ta država ugovornica, ili administrativno-teritorijalna jedinica; politička jedinica ili lokalna vlast fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili jedinici ili vlasti, oporezuje se samo u toj državi.

b) Međutim, ta mirovina se oporezuje samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.

3. Odredbe članaka 14. 15. 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja za usluge pružene u vezi s poslovanjem koje obavlja država ugovornica, njena administrativno - teritorijalna jedinica, politička jedinica ili lokalna vlast.

Članak 19. STUDENTI I PRIPRAVNICI

Primanja koja student ili pripravnik, koji je ili je neposredno prije odlaska u državu ugovornicu bio rezident druge države ugovornice, a boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo radi svog obrazovanja ili obučavanja, primi u svrhu svog izdržavanja, obrazovanja ili obučavanja nisu oporeziva u toj državi ako ta sredstva potječu iz izvora izvan te države.

Članak 20. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira na to gdje nastaju, a koji nisu regulirani u prethodnim člancima ovog sporazuma, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. neće se primjenjivati na dohodak, osim na dohodak od nepokretne imovine kao što je navedeno u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, kao rezident jedne države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u njoj, a pravo ili imovina glede kojih se plaća dohodak stvarno pripada toj stalnoj poslovnoj jedinici. U takvom slučaju se primjenjuju odredbe članka 7.

Članak 21. OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Ako rezident jedne države ugovornice stječe dohodak koji se u skladu s odredbama ovog sporazuma oporezuje u drugoj državi ugovornici, tada će prvospomenuta država kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta priznati iznos jednak porezu plaćenom u drugoj državi ugovornici. Međutim takav odbitak ne smije prijeći onaj dio poreza kako je obračunat prije davanja odbitaka, a koji se pripisuje dohotku koji se može oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 22. JEDNAK TRETMAN

1. Državljeni jedne države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne podliježu oporezivanju ili s time povezanim zahtjevima koje je drugačije ili teže od oporezivanja i povezanih zahtjeva kojima državljani druge države podliježu ili mogu podlijezati u istim uvjetima, posebice što se tiče prebivališta odnosno boravišta. Bez obzira na odredbe članka 1., ova odredba se odnosi i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obju država ugovornica.
2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi od oporezivanja poduzeća te druge države koja obavlja iste djelatnosti. Ova odredba ne može se tumačiti na način da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice odobrava osobne naknade, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog društvenog statusa ili obiteljskih obveza, a koje odobrava svojim rezidentima.
3. Osim ako se primjenjuju stavak 1. članka 9., stavak 7. članka 11. ili stavak 6. članka 12., kamate, autorske naknade i druge isplate koje poduzeće jedne države ugovornice vrši rezidentu druge države ugovornice, radi određivanja oporezive dobiti tog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su isplaćene rezidentu prvospomenute države.
4. Poduzeća države ugovornice čiju imovinu potpuno ili djelomično posjeduju ili kontroliraju, izravno ili neizravno, jedan ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvo spomenutoj državi ne podliježu oporezivanju i zahtjevima u vezi s oporezivanjem, koje je drugačije ili teže od oporezivanja ili zahtjeva kome druga slična poduzeća prvo spomenute države podliježu ili mogu podlijezati.
5. Odredbe ovog članka primjenjuju se samo na poreze koje pokriva ovaj sporazum.

Članak 23.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG SPORAZUMIJEVANJA

1. Ako osoba smatra da mjere jedne ili obju država ugovornica dovode ili će dovesti do toga ne bude oporezivano u skladu s odredbama ovog sporazuma, ona može, bez obzira na pravna sredstva predviđena domaćim zakonima tih država, izložiti svoj slučaj nadležnom tijelu države ugovornice čiji je ona rezident, ili, ako njegov slučaj spada pod odredbe stavka 1. članka 24., nadležnom tijelu države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora iznijeti u roku od tri godine od kada je prvi put primljeno obavještenje o radnji koja je rezultirala oporezivanjem koje nije u skladu s odredbama ovog sporazuma.

2. Nadležno tijelo će nastojati, ako smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da samo dođe do odgovarajućeg rješenja, riješiti slučaj međusobnim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog sporazuma. Svaki postignuti dogovor se provodi bez obzira na vremenska ograničenja u domaćim zakonima država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će međusobnim dogovorom otkloniti teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primjeni ovog sporazuma. Oni se mogu i savjetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim sporazumom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno izravno komunicirati, uključujući i komunikaciju preko zajedničke komisije koja se sastoji od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 24.
RAZMJENA OBAVJEŠTENJA

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju obavještenja potrebna za primjenu odredbi ovog sporazuma ili za administraciju ili provođenje domaćeg zakona u vezi poreza svih vrsta i opisa koji se nameću u ime država ugovornica, ili njihovih administrativno-teritorijalnih jedinica, političkih jedinica ili lokalne vlasti, ako oporezivanje u skladu s njima nije u

suprotnosti s ovim sporazumom. Razmjena obavještenja nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svako obavještenje primljeno prema stavku 1. od strane države ugovornice smatra se tajnom na isti način kao i obavještenje primljeno u skladu s domaćim zakonom te države i ono se otkriva samo osobama ili vlastima (uključujući sudove i upravna tijela) koji su nadležni za procjenu ili naplatu, provođenje ili kazneno gonjenje, ili utvrđivanje žalbi u odnosu na poreze obuhvaćene stavkom 1., ili za nadzor gore navedenog. Takve osobe ili tijela koristit će obavještenja samo u te svrhe. Oni mogu otkrivati ta obavještenja tijekom postupaka u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Bez obzira na navedeno, obavještenja koja država ugovornica primi moguće je koristiti u druge svrhe kada se takva obavještenja mogu koristiti za takve druge svrhe prema zakonima obiju država i kada nadležne vlasti države koja dostavlja obavještenje odobri takvo korištenje.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. se ni u kojem slučaju ne tumače kao obveza države ugovornice da:

a) provodi upravne mjere suprotne zakonima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice,

b) daje informacije koje se ne mogu dobiti u skladu sa zakonima ili u uobičajenom upravnom postupku te ili druge države ugovornice,

c) daje obavještenja koja otkrivaju bilo koju trgovinsku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovinski postupak ili informaciju, čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (*ordre public*).

4. Ako jedna država ugovornica traži informaciju u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere prikupljanja informacija da bi pribavila zatraženu informaciju, iako toj drugoj državi možda nije potrebna ta informacija u vlastite porezne svrhe. Obveza koja je sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima stavka 3. ovog članka, ali ni u kojem slučaju se takvo ograničenje ne može tumačiti na način da dozvoljava državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što nema vlastiti interes u takvoj informaciji.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. ne mogu tumačiti na način da dozvoljavaju državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što tu informaciju posjeduje banka, druga financijska ustanova, kandidat ili osoba koja djeluje u svojstvu posrednika ili u fiducijarnom svojstvu ili zbog toga što se odnosi na vlasničke udjele jedne osobe.

Članak 25. POMOĆ PRI NAPLATI POREZA

1. Države ugovornice jedna drugoj pružaju pomoć pri naplati potraživanja poreznih obveza. Ova pomoć je ograničena člancima 1. i 2.

2. Izraz „potraživanje poreznih obveza” kao što se koristi u ovom članku označava iznos koji se duguje s obzirom na poreze svih vrsta i opisa koji se nameće u ime države ugovornice ili njenih administrativno-teritorijalnih jedinica, političkih jedinica ili lokalnih vlasti, ukoliko takvo oporezivanje nije u suprotnosti s ovim sporazumom ili bilo kojim drugim dokumentom čije su države ugovornice strane potpisnice, kao i kamate, administrativne kazne i troškovi naplate ili čuvanja koji se odnose na takav iznos.

3. Kada je potraživanje poreznih obveza države ugovornice provedivo prema zakonima te države a duguje ga osoba koja, u tom trenutku, prema zakonima te države, ne može spriječiti naplatu, to potraživanje poreznih obveza se na zahtjev nadležnog tijela te države prihvaća u svrhe naplate od strane nadležnog tijela druge države ugovornice. To potraživanje poreznih obveza naplaćuje druga država u skladu s odredbama svojih zakona koji su primjenjivi na izvršenje i naplatu vlastitih poreza kao da to potraživanje poreznih obveza pripada drugoj državi.

4. Kada je potraživanje poreznih obveza države ugovornice potraživanje u odnosu na koje ta država može, prema svojim zakonima, poduzimati mjere čuvanja s ciljem osiguravanja naplate, tada se to potraživanje poreznih obveza, na zahtjev nadležnog tijela te države, prihvaća u svrhe poduzimanja mjera čuvanja u odnosu na to potraživanje poreznih obveza u skladu s odredbama svojih zakona kao da to potraživanje poreznih obveza pripada drugoj državi, iako, u trenutku kada se takve mjere primjenjuju, potraživanje poreznih obveza nije provedivo u prvospomenutoj državi ili ga duguje osoba koja ima pravo spriječiti naplatu.

5. Bez obzira na odredbe stavaka 3. i 4., potraživanje poreznih obveza koje država ugovornica prihvati u svrhe stavka 3. ili 4. u toj državi ne podliježe vremenskim ograničenjima i ne odobrava mu se prioritet primjenjiv na potraživanje poreznih obveza prema zakonima te države zbog takve njegove prirode. Nadalje, potraživanje poreznih obveza koje država ugovornica prihvati u svrhe stavaka 3. ili 4. u toj državi nema prioritet koji je primjenjiv na to potraživanje poreznih obveza prema zakonima druge države ugovornice.

6. Postupci u odnosu na postojanje, valjanost ili iznos potraživanja poreznih obveza jedne države ugovornice ne iznose se pred sudove ili administrativna tijela druge države ugovornice.

7. Kada u bilo kojem trenutku nakon što je država ugovornica prema stavku 3. ili 4. podnijela zahtjev i prije nego što je druga država ugovornica naplatila i vratila relevantno potraživanje poreznih obveza prvospomenutoj državi, relevantno potraživanje poreznih obveza prestaje biti:

a) u slučaju zahtjeva prema stavku 3., potraživanje poreznih obveza prvospomenute države koje je provedivo prema zakonima te države a duguje ga osoba koja u tom trenutku prema zakonima te države ne može spriječiti naplatu, ili

b) u slučaju zahtjeva prema stavku 4., potraživanje poreznih obveza prvospomenute države u odnosu na koje ta država, prema svojim zakonima, može poduzimati mjere čuvanja s ciljem osiguravanja naplate,

nadležno tijelo prvospomenute države odmah obavještava nadležno tijelo druge države o toj činjenici, te, po izboru druge države, prvospomenuta država ili obustavlja ili povlači svoj zahtjev.

8. Ni u kojem slučaju se odredbe ovog članka ne mogu tumačiti na način da državu ugovornicu obvezuju:

a) da poduzima administrativne mjere u suprotnosti sa zakonima i upravnom praksom te ili druge države ugovornice,

b) da poduzima mjere koje bi bile suprotne javnom poretku (*ordre public*),

c) da pruži pomoć ako druga država ugovornica nije provela sve razumne mjere naplate ili čuvanja, ovisno o slučaju, u skladu sa svojim zakonima ili upravnom praksom;

d) da pruža pomoć u onim slučajevima u kojima je administrativni teret za tu državu očito nerazmjeran u odnosu na korist koju ostvaruje druga država ugovornica.

Članak 26.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH I KONZULARNIH PREDSTAVNIŠTAVA

Odredbe ovog sporazuma ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih predstavništava po općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih sporazuma.

Članak 27.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ovaj sporazum stupa na snagu tridesetog dana od razmjene diplomatskih nota u kojima se države ugovornice međusobno obavještavaju da su interni pravni uvjeti za stupanje na snagu ovog sporazuma ispunjeni.

2. Odredbe ovog sporazuma se primjenjuju:

a) za poreze zadržane na izvoru na dohodak plaćene na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon godine u kojoj ovaj sporazum stupa na snagu, i

b) za druge poreze na dohodak plaćene na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon godine u kojoj ovaj sporazum stupa na snagu.

3. Odredbe sporazuma između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Socijalističke Republike Rumunjske za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i imovinu,

potpisan 29. travnja 1986.godine, ostaje na snazi u odnosu između Bosne i Hercegovine i Rumunjske do datuma kada ovaj sporazum stupa na snagu.

Članak 28. PRESTANAK VAŽENJA

Ovaj sporazum ostaje na snazi neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može raskinuti ovaj sporazum nakon pet godina od datuma stupanja na snagu, dostavljanjem pismene obavijesti drugoj državi ugovornici, putem diplomatskih kanala. Sporazum se raskida šest mjeseci nakon primitka pismene obavijesti. Međutim, nastavlja važiti:

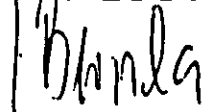
- a) za poreze zadržane na izvoru na dohodak dobivene na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini kada se sporazum raskida,
- b) za druge poreze na dohodak dobivene na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini kada se sporazum raskida

U POTVRDU NAVEDENOG, koji su za to propisno ovlašteni, su potpisali ovaj sporazum.

Sastavljeno u dva primjerka u.....*Sana Jeda*..... dana
.....*6.12.2016.*....., na bosanskom/hrvatskom/srpskom, rumunjskom i engleskom jeziku, s time da su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA

BOSNU I HERCEGOVINU

ZA

RUMUNJSKU

